

προεστώτων τῆς Θάσου, ὅτι ὁ ρηθεὶς Δημήτρης Ἀποστόλης, ἐστάλθη εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τὸ κοινὸν ταύτης τῆς νήσου,

Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἐναντίον του κατηγορία καμμιᾶς ἐν θαλάσση ἀταξίας,

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἀπολύει τὴν ρηθεῖσαν σακολέβαν τοῦ Δημήτρη Ἀποστόλη ἐλευθέραν μὲ ὅλα ὅσα πράγματα περιέχει σήμερον.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων

Χ. Κλονάρης

Γρηγ. Σοῦτζος

Ὁ Γραμματεὺς

Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 109

Ζ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφαισις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἰονίαν βρατσέραν «Ἄ γ ι ο ν Ἰ ω ἄ ν ν η ν» τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Πετροχείλου, τὴν 4 Ἀπριλίου 1828 μεταξὺ τοῦ Ἐδουάρδου Μάσσωνος φέροντος πρόσωπον τοῦ Α' Στολάρχου λόρδου Κοχράνου ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Πετροχείλου ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1827 ἀναφορὰν τοῦ Α' Στολάρχου πρὸς τὸ παῦσαν Θαλάσσιον Δικαστήριον, διὰ τῆς ὁποίας δηλοποιεῖ, ὅτι πλοῖα διάφορα προμηθεύουν μὲ τροφὰς καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα τὰ φρούρια τῆς Μεθώνης καὶ Κορώνης, καὶ ὅτι ἡ βρατσέρα «Ἄ γ ι ο ς Ἰ ω ἄ ν ν η ς», κατασχεθεῖσα τὴν 13 Νοεμβρίου ἐν ᾧ ἐξήρχετο ἀπὸ τὴν Κορώνην στέλλεται εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ νὰ κριθῇ,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1828 ἐπιτροπικὸν τοῦ Α' Στολάρχου, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Ἐδουάρδος Μάσσων διορίζεται ἐπίτροπος καὶ πληρεξούσιος νὰ συνηγορῇ εἰς τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1827 πρὸς τὸ παῦσαν Θαλάσσιον Δικαστήριον ἀναφορὰν τοῦ Ἐδουάρδου Μάσσωνος, διὰ τῆς ὁποίας ἐκθέτων ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς ρηθείσης βρατσέρας, ζητεῖ νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ ἐν αὐτῇ εὗρε-

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 12.

θέντες ναῦται καὶ νὰ ἐλευθερωθῶσι, ἂν εἶναι ἄθῳοι, τὸ δὲ πλοῖον μὲ ὄλιν τὴν ἀποσκευὴν, φορτίον, μετρητά, καὶ λοιπὰ νὰ δημευθῇ,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 5 Μαρτίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ ρηθέντος Ἐδουάρδου Μάσσωνος πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην, διὰ τῆς ὁποίας, ἐπαναλαμβάνων τὰ περὶ τῆς κατασχέσεως, ζητεῖ τὴν δήμευσιν τοῦ αὐτοῦ πλοίου ἐπὶ λόγῳ, ὅτι παρεβίασε τὸν ἀποκλεισμόν τῆς Κορώνης καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἐφωδιασμένον μὲ τὸ ἀναγκαιότερον ἔγγραφον, δηλαδὴ τὸ διαβατήριον, ἀφ' οὗ ἥλλαξε τὸν διάπλουν του,

Ἀναγνώσασα τὰ ἔγγραφα τῆς κατασχεθείσης βρατσέρας: 1ον) τὸ τῆς κυριότητος τοῦ πλοιάρχου Πετροχείλου ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1827, 2ον) τὸ ναυτολόγιον ἀπὸ 17 τοῦ αὐτοῦ μηνός, 3ον) τὸ διαβατήριον ἀπὸ Τσιρίγον διὰ Τσίμοβαν τῆς Μάνης ἀπὸ 17 τοῦ αὐτοῦ μηνός,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου 1828 ἀπάντησιν τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου Δημητρίου Πετροχείλου, διὰ τῆς ὁποίας δικαιολογεῖ τὸν διάπλουν του εἰς Κορώνην, λέγων, ὅτι τὰ ἐκεῖ παράλια δὲν ἦσαν ἀποκλεισμένα ὅταν ἐμβῆκε καὶ ὅτι ἠκολούθησε τὸ παράδειγμα πολλῶν ἄλλων ἐλληνικῶν καὶ οὐδετέρων πλοίων, τὰ ὁποῖα χωρὶς κανὲν ἐμπόδιον ἐμπορεύοντο μὲ τὰ ἐκεῖ παράλια καὶ παραπονεῖται διαμαρτυρόμενος διὰ τὴν πολυκαιρινὴν φύλαξίν του εἰς τὸ δίκροτον «Ἐ λ λ ἄ δ α» καὶ ἔπειτα πάλιν εἰς τὸ ἀτμοκίνητον «Κ α ρ τ ε ρ ί α ν», καθὼς καὶ διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ του πραγμάτων καὶ διακοσίων ἐνενήκοντα ἑξ διστήλων Ἰσπανίας, τὰ ὁποῖα ἠρπάχθησαν ἀπὸ τοὺς διορισθέντας μετακομιστὰς τῆς λείας, διὰ νὰ ὁδηγήσῃ τὸ πλοῖόν του ἔμπροσθεν τοῦ παύσαντος Θαλασσίου Δικαστηρίου,

Ἀναγνώσασα τὰς ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1827 ἐνόρκους ὁμολογίας τοῦ Δημητρίου Πετροχείλου, πλοιάρχου, τοῦ Παναγιώτου Γεωργίου, Τηνίου, τοῦ Ἀναστασίου Γαβριήλ, Τσιριγώτου, τοῦ Νικολάου Κουμουτόπουλου, Ζακυνθίου, ναυτῶν εἰς τὴν ρηθεῖσαν βρατσεράν, ληφθεῖσας εἰς τὸ δίκροτον «Ἐ λ λ ἄ δ α» παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ παύσαντος Θαλ. Δικαστηρίου,

Ἀκούσασα τὴν ἀπὸ 5 Μαρτίου 1828 ἐνορκὸν ὁμολογίαν τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου Πετροχείλου, ληφθεῖσαν κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην,

Ἀκούσασα καὶ ἀντεξεταστικῶς μεταξὺ τοῦ Ἐδουάρδου Μάσσωνος καὶ Δημητρίου Πετροχείλου γενομένας κατηγορίας καὶ ἀπολογίας,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 28 Μαρτίου ἀπάντησιν τῶν προκρίτων τῆς Ὑδρας, εἰς τὴν ὁποίαν βεβαιοῦσι, ὅτι οἱ διορισθέντες ἀπὸ τὸν Α' Στόλαρχον πέντε ναῦται, Νικόλαος Κολοκύθας, Ἀντώνιος Βουζίτσης, Δημήτριος Κόγιας καὶ ἄλλοι δύο (τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀγνοοῦνται) νὰ ὁδηγήσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν βρατσεράν, ὡμολόγησαν ὅτι ἐπῆραν τὰ ἐν αὐτῇ εὐρισκόμενα διακόσια ἐνενήκοντα ἑξ τάλληρα καὶ ὅτι, διαταχθέντες νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης, ἔφυγον τὴν κρίσιν γνωρίζοντες τὴν ἐνοχὴν των,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 3 Ἀπριλίου γνώμην τῶν δοκίμων,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος Συνέδρου, περιέχουσας τὰ ἐπόμενα:

«Ὁ Δημήτριος Πετρόχειλος, Ἰόνιος, πλοίαρχος τῆς ἰονίας βρατσέρας «Ἀ γ ί ο υ Ἰ ω ἄ ν ν ο υ» ὀνομαζομένης, ἀνεχώρησε τὴν 18 Σεπτεμβρίου ἀπὸ Τσιρίγον, φέρων

τακτικά όλα τὰ θαλάσσια ἔγγραφα του, κατὰ τὰς ὁμολογίας του, τὴν 19 ἔφθασεν εἰς τὴν ἐν Μάνη Τσίμοβαν, ὅπου ἐπώλησε τὸ μέγιστον μέρος τοῦ φορτίου του· τὴν 24 μετέβη εἰς τὴν παρακειμένην Τραχήλαν καὶ ἀπεπώλησε καὶ τὸ ἐπίλοιπον.

» Τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὀκτωβρίου μὲ νέον φορτίον φαγωσίμων ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, καὶ τὴν 2 ἔφθασεν εἰς Κορώνην· τὴν 8 οἱ Τοῦρκοι διὰ τὸν ἐν Νεοκάστρῳ παρὰ τῶν τριῶν συμμαχικῶν μοιρῶν ἐμπρησμόν τοῦ στόλου των, ἐμπόδισαν τὴν ἀπόπλευσιν καὶ αὐτοῦ καὶ ὄλων τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων οὐδετέρων πλοιάρχων· μόλις τὴν 10 Νοεμβρίου τοὺς ἀπέλυσαν· τὴν 13 ἐξερχόμενος ἀπὸ τὴν Κορώνην ὁ ρηθεὶς Πετρόχειλος, ἀπαντήθη ἀπὸ τὸ δίκροτον «Ἐ λ λ α δ α», καὶ ὁ Ναύαρχος λόρδος Κοχράνης τὸν συνέλαβε, καὶ ἀποβιβάσας καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ναύτας του ἀπὸ τὸ πλοιάριόν του, τὸ παρέδωκεν εἰς πέντε ἰδικούς του νὰ τὸ φέρουν εἰς τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον διὰ νὰ κριθῇ.

» Ὁ κατασχετὴς τὸν κατηγορεῖ, ὅτι διὰ τὸ δεύτερον φορτίον του δὲν εἶχε διαβατήριον οὔτε φορτωτικόν, καὶ ὅτι ὑπῆγε τροφὰς εἰς ἀποκλεισμένον λιμένα. Ἡ πρώτη αἰτία ἔδιδεν ἀναμφιβόλως ἀφορμὴν εὐλογοφανῇ συλλήψεως· ἀλλὰ μὲ ἀπορίαν βλέπει τις, ὅτι 1ον) ὁ κατασχετὴς δὲν ἔκαμε καμμίαν καταγραφὴν συλλήψεως, 2ον) δὲν ἔλαβε καμμίαν ἀπὸ τὰς ἀσφαλιστικὰς προφυλάξεις, σφραγίζων τὰ ἐν τῷ πλοίῳ περιεχόμενα, καὶ 3ον) ἀντὶ νὰ στείλῃ ἐπὶ τῆς βρατσέρας του τὸν κατασχεθέντα συνοδευόμενον, διὰ νὰ κριθῇ ἀντεξεταστικῶς, παρέδωκεν ἐκείνην μόνην εἰς μόνους ἰδικούς του ναύτας, διὰ νὰ τὴν φέρουν εἰς τὸ Κριτήριον. Τί ἠκολούθησεν ἐκ τούτου; Οἱ ναῦται ἐγύμνωσαν τὸ πλοιάριον εἰς τὸν δρόμον καὶ τὸ ἐγκατέλειψαν εἰς τὸν Πόρον· ὁ δὲ Πετρόχειλος ἀπαιτεῖ 296 τάλληρα, τὰ ὅποια λέγει ὅτι εἶχεν εἰς αὐτὸ καὶ τοῦ ἀρπάχθησαν.

» Ἀλλὰ πρὶν ἔμβωμεν εἰς ταύτην τὴν ζήτησιν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξετάσωμεν, ἂν ἡ λεία εἶναι νόμιμος. Τοῦτο προαπαιτεῖ μίαν ἀναγκαίαν διάκρισιν· ἡ καταγωγὴ ἔχει δύο ἀρχικὰς καὶ κεφαλαιώδεις ἀφορμάς, καὶ ἐκάστη τούτων φέρει, διὰ τὴν σύλληψιν τῶν οὐδετέρων, οἰκείας καὶ διασκεκριμένας ιδιότητας, μ' ὅλον ὅτι τὰς ἐσύγχισαν πολλάκις· μία εἶναι ἡ καταδρομὴ, ἣτις καταδιώκει τὴν λαθρεμπορίαν τοῦ πολέμου καὶ τὸ ἐχθρικὸν πρᾶγμα· καὶ ἄλλη ὁ ἀποκλεισμός, ὅστις κόπτων πᾶσαν ἐμπορίαν καὶ πᾶσαν κοινωνίαν τῶν ἀποκλεισμένων ἐχθρῶν μετὰ τοῦ ἔξω κόσμου, τιμωρεῖ βαρέως πάντα πλοίαρχον ἐπιχειροῦντα νὰ τὸν πατήσῃ.

» Εἰς τὸν καιρὸν τῆς συλλήψεως τοῦ Πετροχείλου καταδρομῆς μὲν δικαιώματα τὸ ἐλληνικὸν ναυτικὸν δὲν εἶχε παντάπασιν· διότι τὸ ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου διάταγμα τῆς Ἀντικυβερνήσεως τὰ εἶχε καταπαύσει· τὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ ὅμως εἶχαν ὅλην τὴν ἰσχύν· ἀλλ' ὑπῆρχεν ἄρᾳ γε ἀποκλεισμός ὅταν καὶ ὅπου ἐσυλλήφθη ὁ πλοίαρχος τῆς βρατσέρας; Τὸ ἐνάγον μέρος τὸ ἐπαναλαμβάνει συχνά· ὅμως ἀπὸ τὰ πρᾶγματα πληροφοροῦμεθα, ὅτι δὲν ἦτον ὄχι μόνον πραγματικός, ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ τοῦ χαρτίου· διότι ἀπ' ὅλα τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου μόνον ὁ κόλπος τῶν Πατρῶν καὶ ὁ Κορινθιακὸς ἐκηρύχθησαν ἀπὸ τὴν Ἀντικυβέρνησιν ἀποκλεισμένοι.

» Εἶναι ἀληθινὸν ὅτι ὁ Πετρόχειλος εἰς τὸ ἀπὸ Τραχήλαν ἕως Κορώνην ταξιδιόν του δὲν εἶχε φορτωτικὸν οὐδὲ τὸ διαβατήριόν του ἐπιθεωρημένον· ὅμως ὑποσταίνει, ὅτι μὴ εὐρισκομένου Ἀγγλικοῦ Προξένου εἰς τὸ μικρὸν τῆς Τραχήλας χωρίον, δὲν ἠμποροῦσε νὰ φυλάξῃ τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν τῶν χαρτίων· ἔπειτα τὰ θαλάσσια

ἔγγραφα ἀπαιτοῦνται ἄρά γε τόσον αὐστηρῶς καὶ εἰς τὸν ἀποκλεισμόν, καθὼς εἰς τὴν καταδρομὴν; "Οχι βέβαια· εἰς ταύτην μὲν ὁ κατασχεθεὶς χρεωστεῖ ν' ἀποδείξῃ τὴν οὐδετερότητα καὶ ἡ ἔννομος ἀπόδειξις προκύπτει ἀπὸ τὰ ἔγγραφα του· εἰς τὸν ἀποκλεισμόν ὅμως, ὅσον τακτικὰ χαρτία καὶ ἂν ἔχῃ καὶ ὅσον ἰσχυρῶς καὶ ἂν ἀποδείξῃ ταύτην τὴν οὐδετερότητα, δὲν κερδαίνει τίποτε, ἂν ἴσως ἐξελεχθῇ παραβιάζων αὐτόν. "Αν λοιπὸν δὲν τὸν ὠφελῇ ἡ ὑπαρξίς των ὡς πρὸς τὴν σύλληψιν, διὰ ποῖον λόγον ἡ δίκαιον νὰ τὸν βλάπτῃ ἡ ἔλλειψις των; "Οταν διαμαχόμενον γένος κηρύξῃ τὴν παῦσιν τῆς καταδρομῆς καὶ περιορισθῇ εἰς μόνους τοὺς ἀποκλεισμούς, ἐξαιρουμένων τῶν ἀποκλεισμένων λιμένων, κόλπων ἢ παραλίων, ἀνοίγει εἰς τοὺς οὐδετέρους ὅλας τὰς λοιπὰς θαλάσσας του, ὡς ἐν καιρῷ εἰρήνης· καὶ ταῦτα λέγω ὑποθέτων ὑπαρξιν ἀποκλεισμοῦ, ὅστις ἀπεδείχθη ἀνωτέρω ὅτι δὲν ὑπῆρχε οὐδ' αὐτός.

» Ταῦτα ἀποδεικνύουν πλήρη ἀθώωσιν τοῦ Πετροχείλου· ἀλλ' ἐμβαίνω κοὶ εἰς λεπτομερεστέραν ἐξέτασιν τῶν δικαιολογημάτων τοῦ ἐνάγοντος. Κατηγορεῖ τὸν οὐδέτερον πλοίαρχον, ὅτι δὲν εἶχε διαβατήριον· ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι εἶχε τακτικὸν διαβατήριον τοῦ Τσιρίγου, ἀλλὰ δὲν ἦτον ἐπικυρωμένον εἰς τὰ παράλια τῆς Μάνης, τὸ ὁποῖον διαφέρει ὅχι ὀλίγον· καὶ διὰ τοῦτο φέρει μάλιστα τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν ἐξαίρεσιν, ὅτι δὲν ἦτον, οὐδὲ ἤμποροῦσε νὰ εἶναι εἰς τὸ μικρὸν τῆς Τραχήλας χωρίον Πρόξενος τῆς Κυβερνήσεώς του· ἔπειτα ἡ παρεννευρομένη τοῦ κατασχετοῦ πρότασις, ὅτι ἡ ἔλλειψις ἐνὸς τῶν θαλασσίων ἔγγράφων συνεπιφέρει τὴν καταδίκην τοῦ κατασχεθέντος, δὲν εἶναι διόλου δεκτὴ· τὸ ἐναντίον μάλιστα, ἡ ἀκριβὴς νομολογία ἀποδέχεται, ὅτι, ἂν λείπῃ ἐν ἡ καὶ περισσότερα ἀπ' αὐτά, νὰ ἀναπληρῶνται ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, φθάνει νὰ εἶναι σχετικὰ καὶ ν' ἀρκοῦν ν' ἀποδείξουν ὅτι τὸ πλοῖον καὶ τὸ πρᾶγμα δὲν ὑπόκεινται εἰς δήμευσιν. Καὶ ἐδῶ βλέπομεν, ὅτι ἀπὸ τὸ τῆς κυριότητος ἔγγραφον ἀποδεικνύεται ἄρκετὰ ἡ οὐδετερότης τοῦ πλοίου.

» "Οσον διὰ τὴν τοῦ φορτίου, ὁ Πετρόχειλος ἔχει τὴν αὐτὴν ἐξαίρεσιν, καθ' ἣν *κα ν ε ἰ ς δ ἐ ν ὑ π ο χ ρ ε ῶ ν ε τ α ι ε ἰ ς τ ᾶ ἀ δ ὕ ν α τ α*. Καὶ ταύτην συνισχύουσιν οἱ συμπερασμοί, ὅσους ὁ νόμος παραδίδει εἰς τὰ φῶτα καὶ τὴν φρόνησιν τοῦ δικαστοῦ· 1ον) Ἐπειδὴ εἶχε πωλήσει τὸ πρῶτον φορτίον του, ἦτον φυσικὸν νὰ μεταχειρισθῇ τὸ προῖον εἰς τὸ νὰ ἀγοράσῃ ἄλλο νέον διὰ ἴδιον κέρδος του, παρὰ νὰ δεχθῇ ξένον εἰς ὄφελος ἄλλου, 2ον) Αἱ ἐξομολογήσεις καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν ναυτῶν του, τὰς ὁποίας ἀπαιτῶν ὁ νόμος τὰς λογίζεται τοῦλάχιστον ὡς ἀρχὴν ἀποδείξεως, ὁμοφώνως μαρτυροῦν τὸ φορτίον οὐδέτερον, 3ον) Τὸ ἐνάγον μέρος δὲν φέρει καμμίαν ἐναντίαν ἀπόδειξιν.

» Τέλος πάντων, ἡμεῖς καταδρομὴν δὲν εἶχαμεν, ὁ κατασχεθεὶς ἀποκλεισμόν δὲν ἐπάτησε διὰ τί ἤμπορεῖ νὰ τὸν κρίνῃ λειῶν δικαστήριον;

» Ἐμενεν ἀμφιβολία, ἂν ἠρπάχθησαν τῷ ὄντι ἀπὸ τὸ πλοιάριον τοῦ Πετροχείλου χρήματα καὶ ἂν ἡ ποσότης, τὴν ὁποίαν βεβαιώνει, εἶναι σωστή· ἀλλὰ τέλος ὁμολόγησαν καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο αὐτοὶ οἱ ἐγκαλούμενοι».

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ, ἀποδεχομένη τὴν γνώμην τοῦ Συνέδρου τῆς, ἀπολύει ἐλευθέραν τὴν ἰονίαν βρατσέραν «*Ἄ γ ι ο ν Ἰ ω ᾶ ν ν η ν*» καὶ τὰς περιεχομένας ἐν αὐτῇ πραγματείας καὶ ὅσα ἄλλα εἶδη καὶ πράγματα εἰς ὄφελος τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Πετροχείλου καὶ καταδικάζει τοὺς

ναύτας Νικόλαον Κολοκύθαν, Ἀντώνιον Βουζίτην, Δημήτηρην Κόγιαν καὶ τοὺς δύο συντρόφους των, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀγνοοῦνται, ἀρπάσαντας τὰ ἐν τῇ ρηθείσῃ βρατσέρα χρήματα καὶ πράγματα καὶ ἀποδεδειγμένους φυγοδίκους, νὰ πληρώσουν εἰς τὸν ρηθέντα Δημήτριον Πετρόχειλον διὰ πλήρη ἀποζημίωσίν του ἑξ χιλιάδας δέκα ὀκτὼ γρόσια καὶ τριάντα παράδες.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν τετάρτην Ἀπριλίου τὸν χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Χ. Κλονάρης
Γρηγ. Σοῦτζος

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 122

Η'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφαισις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν τουρκικὴν βρατσεραν «Σοὺκιουράναν» τοῦ Χασὰν Ἀσλάνη, τὴν 11 Ἀπριλίου 1828 μεταξὺ τοῦ Ἀλεξάνδρου Δ. Κριεζῆ, ἐπιτρόπου τοῦ ἀποκλειστοῦ Νικολάου Παντελῆ Νικολάκη, πλοιάρχου τῆς γολέτας «Ἀθηνᾶς» ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ τοῦ Χασὰν Ἀσλάνη, πλοιάρχου τῆς ρηθείσης βρατσέρας, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ Ἀλεξάνδρου Δ. Κριεζῆ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει, ὅτι ὁ ἀποκλειστής Νικόλαος Παντελῆς Νικολάκης, πλοίαρχος τῆς γολέτας «Ἀθηνᾶς», συνέλαβεν εἰς τὰ παράλια τοῦ Νεοκάστρου τὴν τουρκικὴν βρατσεραν «Σοὺκιουράναν», πλέουσαν διὰ τὴν Μεθώνην, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ πλοιάρχου αὐτῆς Χασὰν Ἀσλάνη, ὀθωμανοῦ, ἡ ρηθεῖσα βρατσέρα καὶ μέρος τοῦ φορτίου εἶναι κτήμιά του, τὸ δὲ ἐπίλοιπον ὀθωμανικῶν ὑπηκόων,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 3 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἀναφορὰν τοῦ Ἀντιναύαρχου Σαχτούρη πρὸς τὸν Κυβερνήτην, δι' ἧς πληροφορεῖ ὅτι ἡ ρηθεῖσα βρατσέρα «Σοὺκιουράνα», πλέουσα ἀπὸ Πρέβεζαν εἰς Μεθώνην, ἐσυλλήφθη ἀπὸ τὸν ρηθέντα ἀποκλειστήν Νικόλαον Παντελῆ καὶ τὴν διευθύνει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 2 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἀπριλίου σημείωμα τῶν πραγμάτων, τῶν ἀποτελούντων τὸ φορτίον τῆς ρηθείσης βρατσέρας, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θελ. Δικ. φ. 12.